

Ressò

Juny 13

XVII Trobada de Vida Creixent a Lleida

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

També vosaltres em voleu deixar? (Jn 6, 67)

Aquesta frase de Jesús, que Ell adreça personalment als seus deixebles, és una d'aquelles frases que fa pensar. Efectivament, aquesta frase es va complir en el cas dels deixebles: a la creu Jesús estava sol. Només l'evangelista Joan diu que al peu de la creu hi havia Maria i el deixeble estimat. La realitat es encara més colpidora, sobretot si pensem que la crucifixió era una mort concebuda per humiliar al poble. És més que probable que els romans no deixessin passar ningú. El més normal és que no els deixessin ni tant sols enterrar als crucificats... Una agonia lenta i sense cap concessió. És la dominació per la por i el terror, malauradament tant practicada en la història de la humanitat... Per a nosaltres, aquesta frase té una particular significació perquè ens fa pensar en la nostra realitat. El món de la increença i la indiferència davant el missatge de Jesús és la resposta a aquesta pregunta que Jesús ens fa. Quants han deixat l'Església i la vivència de la fe! Avui tenim persones –i no son poques– que apostaten formalment de la seva fe. Son persones que estan molestes amb diverses postures que sosté l'Església però també n'hi han que conserven detalls negatius que els han marcat i que els han fet marxar: una excessiva pressió durant l'infància, una postura poc dialogant o culpabilitzadora per part d'alguns membres de l'Església, una acusació o recriminació formal, a voltes pública... Malauradament, encara hi ha persones ressentides amb l'Església. Però, paral·lelament, estan sorgint petits brins d'esperança pel que fa a l'acció de l'Església: la solidaritat, la implicació amb d'altres estaments de la societat, el diàleg fe-raó. També es veuen canvis entre els caps. L'actitud del nou papa Francesc n'és un bon exemple. Curiosament, el seu tarannà està generant una certa expectació entre els no creients. I si aquesta fos l'ocasió esperada per obrir-nos al món? En aquest sentit, els documents del Concili Vaticà II tenen un paràgraf certament emblemàtic del que l'Església vol arribar a ser per a la humanitat:

“Els goigs i les esperances, les tristeses i les angoixes dels homes del nostre temps, sobretot dels pobres i dels qui pateixen, son els goigs i les esperances, les tristeses i les angoixes dels deixebles de Crist. No hi ha res de veritablement humà que no es faci ressò en els seus cors.”

Gaudium et Spes, núm 1

Quants pateixen des de la increença i l'allunyament i no els tenim en compte?
Quants lluiten amb les seves soles forces i no coneixen l'esperança de vida que s'oposa

© Vida Creixent
Ribadeneyra 6, 6è - 08002 Barcelona
08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada:
XVII Trobada de Vida Creixent a LLeida

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

seguir Jesús? Potser ja és hora de que mirem d'entendre les seves postures, de que dialeguem amb ells i elles i els fem costat, de que els mostrem el rostre d'aquest Jesús que sempre ens diu a tots, creients i no creients: “veniu i ho veureu” (Jn 1, 39)

Xavier Moretó

Vice-conciliari de Vida Creixent

Espai de reflexió i silenci

Chiara Luce

Avui us poso un testimoni d'aquells que “toquen”.

La Chiara era una noia jove. De petita ja va mostrar un interès especial per Jesús, per conèixer l'evangeli, per estar pels més pobres. Era una noia molt alegre, esportista, amant del teatre i la comèdia. Va néixer al 1971 i morí al 1990. Als 17 anys se li va declarar un càncer. Llavors va anar desenvolupant una reflexió que li va portar a acceptar, mica en mica, la seva malaltia des de la creu i des de Jesús. Avui molts joves la recorden i volen seguir el seu camí de fe i confiança en Jesús.

Després de la operació a la que li varen sotmetre per treure el tumor de l'esquena, en veure que no havia tingut èxit, va tornar a casa seva. Quasi no podia caminar. En arribar, la seva mare la va rebre però ella li va dir: “ara cal fer silenci” Es va tancar a la seva habitació i després de 25 minuts va dir: “ja està”. I des de llavors no va deixar de somriure... El seu pare l'espiaava d'amagat per veure si això no era només per ser amable però va comprovar que quan estava sola també somreia...

Aquesta és la pregària que ella feia en mig de la malaltia:

“Em sento tant petita i el camí es tant costerut... Sovint em sento vençuda pel dolor. Però aquest dolor és Déu que ve a trobar-se amb mi!”

“No tinc cames i m'agradava tant de passejar amb bicicleta! Però el Senyor m'ha donat ales! Patia però l'alma cantava. No volia la morfina perquè hem treu lucidesa i així puc oferir a Jesús el meu dolor”

Durant els darrers mesos del 1989, Chiara Lubich, la fundadora del Focolars, li va donar un nou nom a la Chiara. Li va dir “luce” (llum) que, deia ella, “és un nom molt encertat perquè la Chiara era un explosió de llum divina, que sorprenia a tots, joves i vells”. Una de les darreres coses que va fer va ser fer donació de les seves córnees a dos joves que ara hi veuen gràcies a ella.

Diu Chiara Lubig d'ella: “aquesta noia, d'aparença fràgil, era, en realitat, una dona forta, que parlava del seu “vestit de noces” pel seu funeral. “No ploro perquè sóc feliç” deia.

Xavier Moretó

vice-conciliari de Vida Creixent

Endreçar

Un bon amic meu sempre em recorda una màxima d'Ignasi de Loiola “no és recomanable fer mudances en temps de tribulació”. I té raó! Davant de moments d'inquietud, d'interrogants, d'incerteses, de dubtes, d'aquell no saber definir el perquè sentim un rau rau inusual en el nostre interior... cal fer silenci, respirar a fons i resistir els embats amb el màxim de lucidesa i objectivitat abans de mirar de prendre importants decisions.

Aquesta recomanació serveix per afrontar qualsevol dels avatars que ens fan ensopegar al llarg de la vida. Personalment miro de tenir-la sempre present i, sense deixar que les dificultats em paralitzin o em facin ser massa prudent, procuro d'emprar els períodes en què hom viu enmig de forts vents que generen inestabilitat per endreçar no sols coses materials, sinó les més importants, les que fan referència a l'ànima i les relacions humanes.

Endreçar tot conjugant el silenci.

Endreçar els sentiments, les actituds, els pensaments...

Endreçar i fer net de neguits i malestars, de banalitats i frivolitats, de rumors i de sense sentits... per donar pas a noves sensacions, deixar espai a l'ésser veritable, al jo íntim, noble i coherent.

Endreçar i reposar, obrint camí a la pregària i l'espiritualitat.

Endreçar per fer més gran el cor, l'abraçada, l'abast de la mirada...

Endreçar per desbrossar el camí diari i, avançar amb pas ferm, essent coherent amb les pròpies creences i conviccions... deixar pas a l'estimació i ser més acollidor i proper amb els qui t'envolten.

I, així, mentre endreço és quan sóc capaç d'admirar de nou, d'embadalir-me sense presses, sense condicions.... de la vida!

Anna-Bel Carbonell Rios

Extret del web de Catalunya Religió a l'enllaç:

<http://www.catalunyareligio.cat/blog/sini/01-05-2013/endre-ar-40242>

XXVII Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Lleida

El dia 8 de maig, va tenir lloc a Lleida la XXVII Trobada Interdiocesana del Moviment de Vida Creixent. A la Seu Vella, ens aplegàrem més de nou-cents membres del Moviment de totes les diòcesis de Catalunya, les Illes i Andorra. Les nostres diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa varem ser-hi presents amb tres-cents membres, per viure una jornada de joia, germanor i amistat. Per donar gràcies que el nostre Moviment estigui present en totes les diòcesis i sentir-nos tots junts Comunitat i Església de Jesucrist, aollits per l'església diocesana de Lleida.

En sortir i enfilant la ruta cap a Lleida, cada autocar va fer la pregària d'anada, dirigides pels responsables de cada un d'ells.

A Lleida vam ser rebuts per els membres responsables de la coordinadora de la diòcesi. Pensant en les persones amb dificultat de mobilitat, hi havia dos "trenets" per conduir-nos des del lloc de parada del bus fins a la Seu Vella, on es celebrà l'Eucaristia. Després de l'assaig de cants, s'inicià l'Eucaristia, presidida pel Sr. bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris i el Sr. arquebisbe de Cali (Colòmbia), qui aquests dies estava a Lleida, perquè hi ha missioners d'aquesta diòcesi a Colòmbia. Fou concelebrada per una quarantena de sacerdots i diaques, molts d'ells consiliaris de Vida Creixent i, els Vicaris Generals de Lleida i Cali.

Xavier Pelegrí, coordinador diocesà de Lleida, ens donà la benvinguda i tot seguit, després del cant d'entrada, el coordinador interdiocesà del Moviment, Sergi Òliba, va fer la monició d'entrada. Cal remarcar entre les paraules que digué, que l'Eucaristia era en acció de gràcies per la presència del nostre Moviment en totes les diòcesis de Catalunya, les Illes i Andorra i, també per poder créixer en la nostra fe en Jesús, en aquest Any de la Fe. Mentre el Sr. Bisbe feia l'aspersió de l'aigua beneïda, vam cantar "Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme" acompanyats de la coral.

Mons. Piris, en l'homilia ens digué que el do de la vida és el primer que li presentem al Senyor en agraïment per tots els anys viscuts. Els apòstols escamparen la llavor i nosaltres hem d'anar evangelitzant amb la Bona Notícia, sense la seguretat que serà ben rebuda, però no per això hem de deixar d'escampar la llavor. Com a membres de Vida Creixent hem d'avançar pel camí que el Senyor ens marca, puix tots sabem, com a poc a poc, ens va descobrint mitjans per poder actuar, manifestant-se en les nostres vides mitjançant intermediaris. Seguim

continua a la pàgina 8...

Col·laboracions

Col·laboracions

Col·laboracions

...ve de la pàgina 5

evangelitzant i, malgrat les dificultats, no podem perdre la calma, sintonitzant amb els nostres temps i descobrint Déu amb la força de l'Esperit. Penseu, ens digué: quants déus tenim? Quines idees de Déu tenim? S'adequa la nostra forma de pensar i actuar amb el que Jesús espera? Què ens demana Jesús? Som membres de l'Església, enviats al món i a tothom i, cal aprofitar les ocasions per donar-lo a conèixer. La nostra situació en un món de modernitat és una realitat ben palesa, però no podem viure en l'enyorança del passat. I acabà encoratjant-nos amb les paraules del nostre himne: "La fe que ens mou a viure en maduresa.... i aquesta alegria ningú no ens la prendrà!"

Abans d'acomiarar-nos, Mons. Darío de Jesús, arquebisbe de Cali, ens adreçà unes paraules tot dient: "Me entusiasma ver tanta "sabiduría acumulada" dentro de esta catedral. Les animo para que sigan adelante en el camino de esta vida para llegar a la vida eterna, ya que vivimos y morimos para vivir, porque cada día estamos más cerca de la vida eterna. Amén".

En acabar la celebració eucarística, el Sr. Bisbe donà gràcies a les autoritats i als membres de Vida Creixent per la nostra assistència, posant punt i final amb el cant del nostre himne.

Després una visita al magnífic claustre de la Seu amb vistes a la ciutat de Lleida, un petit passeig, i a continuació a peu o amb el trenet, baixada al lloc on esperaven els autocars, per traslladar-nos al restaurant Cal Nastasi.

Al restaurant vam compartir un molt bon àpat de germanor, ple d'alegria i bon humor. Al final de la sobretaula i abans d'acomiarar-nos van haver-hi unes paraules per part de les autoritats: Tinent d'Alcalde, Director General d'Afers Religiosos de la Generalitat, Coordinador Interdiocesà de Vida Creixent i el Consiliari de Lleida. Una vegada a l'autocar, camí de tornada a les nostres diòcesis, varem fer una pregària agraïda de retorn amb el goig d'haver compartit una jornada per recordar, plens de joia i amb la convicció i la voluntat de continuar treballant per el nostre Moviment, l'Església i la Societat. Encara ens queda un camí per fresar, amb Fe, Esperança i sobre tot amb Amor.

Volem donar, amb el cor a la ma, las gràcies a tota la coordinadora de Lleida, el bisbat, les autoritats que hi van participar, i a tots els que hi van col·laborar, per la preparació de la Trobada, la fraternal acollida i acompanyament que durant tota la jornada ens van dispensar. Gràcies!!!

Sergi Òliba

L'atur fa naufragar la nostra societat, i quan començarem a auxiliar les víctimes?

Arran de la publicació de la darrera Enquesta de Població Activa, des de Càritas Diocesana de Barcelona reclamem, com venim reiterant des de 2009, un acord unànime per afavorir l'ocupació, en especial la d'aquelles persones que fa més temps que no treballen.

Sembla que mentre avança el naufragi del vaixell –així ho reflecteixen les xifres de l'atur- no només no auxiliem les víctimes, sinó que a més continuem debatent quina és la millor tripulació. Això reflecteix la incapacitat de tots nosaltres, com a forces socials, polítiques i econòmiques, per actuar a favor dels que estan en una situació més greu. En aquest sentit, les dades fetes públiques ahir per l'Institut Nacional d'Estadística fan evident que l'atur que colpeja la nostra societat està accelerant el camí cap a l'exclusió social i les desigualtats. En la tasca realitzada des de Càritas, constatem que el fet de no tenir feina pot esdevenir un primer pas vers la pobresa.

Per això, ens alarmem especialment les greus situacions que s'amaguen darrere de les xifres:

-L'atur de llarga durada, ja que més de tres milions de persones no tenen feina des de fa més d'un any. Aquest fet no només dificulta la seva reincorporació al mercat laboral, sinó que també perjudica greument el benestar emocional i la salut de la persona.

-Famílies amb tots els seus membres a

l'atur, ja en són gairebé dos milions a tot Espanya. Aquesta realitat pot tenir greus conseqüències socials, sobretot quan hi ha infants i gent gran que no veuen cobertes les seves necessitats bàsiques.

-Manca de mesures per a les persones amb un perfil d'ocupabilitat baix. Cal que les polítiques per a l'ocupació s'adrecin prioritàriament a les persones amb un nivell d'estudis baix, atès que representen més de la meitat de les persones aturades.

-Precarietat laboral. En paral·lel a la pèrdua de llocs de treball, assistim a la precarització del nostre mercat laboral, ja que fins i tot les persones que tenen feina afronten moltes dificultats per cobrir les seves necessitats.

Aquesta realitat ens alerta, cada vegada amb més duresa, que ens trobem davant d'una emergència social que requereix respostes immediates que prioritzin la protecció de les persones en situació vulnerable: aturats de llarga durada, persones que han esgotat les prestacions i famílies sense cap tipus d'ingrés.

En aquests moments, la situació és tan crítica que no es pot ajornar més la consecució d'un veritable pacte per a l'ocupació que, en lloc de fixar-se en els objectius macroeconòmics, posi la persona, i la recuperació de la seva dignitat, al centre.

Extret del web de Caritas Diocesana de Barcelona a l'enllaç: <http://www.caritasbcn.org/ca/node/2799>

Vull ser cristià

Les quatre de la tarda d'un dia de primavera. Truquen a la porta de la casa del mossèn. Es troba amb un noi d'uns 13 o 14 anys. Porta a una mà un patí dels que corren a gran velocitat per les aceres voltant tothom. Es miren.

Hola, bona tarda. Què vols?

Vull ser cristià.

Resposta inesperada. Es miren. Realment la mirada del noi es transparent, oberta, neta i sincera.

Si tens uns estona, t'ho explico.

I tant, he vingut per informar-me de que he de fer per ser cristià.

Entra, si us plau.

Aquestes situacions i altres de semblants ja comencen a donar-se. I a totes les edats. En especial entre els joves i la gent de mitjana edat.. Els joves, molts encara adolescents, se n'adonen de la fonda insatisfacció que els ofereix el que avui els proposa la societat a tots els nivells. La seva infantesa en general va gaudir de moltes il·lusions i també alguns desenganys afectius.

La vida és això? Me'n sortiré? Realment qui sóc? Trobaré algú que em compregui ? El que he sentit dir de Jesús serà veritat ?

Aquestes situacions es donen a la mitjana edat, entre els 35 i els 55. La parella ha entrat en certes rutines, a cops hi ha més ignorància mútua que quan van començar, han anat apareixent els defectes i les limitacions. És hora de renovar-se, de tornar a començar si es pot realment. I del treball, què es pot dir? I de la nostra malalta societat?

Ja fa temps que noto una buidor que abans no hi era. Em costa pensar que el més important de la vida ja ho he fet. Sempre estic amb l'ai al cor ... que l'empresa em faci fora. Voldria aprofitar la meitat de la vida que potser em resta per viure d'una nova manera. Necessito un canvi.

Dues cadires i una tauleta al mig. El petit despatx és acollidor. Llarga conversa. Es va repetint l'entrevista. Va sortint tot. Un dia hi ha una Bíblia sobre la taula. Ja fa temps que ha començat una nova relació amb Déu , basada en dos pilars: pregària i voluntariat. Després al cap d'un temps es parla de la parròquia, de la comunitat cristiana, de l'església, de la Eucaristia i la Reconciliació....

Vull ser cristià !!! Sí, amic meu, és cosa de tota una vida.

Jesús Renau

Extret del web de Catalunya Religió a l'enllaç:

<http://www.catalunyareligio.cat/blog/visi-positiva/28-04-2013/vull-ser-cristi-40121>

Activitats amb els nés

Salta, guaita i rauca...com una granota
Joc de laboratori sobre les granotes. Les podràs observar vives i coneixeràs com és la seva vida. Apassionant!

Caps de setmana i festius, a les 17h
CosmoCaixa (Isaac Newton, 26. T. 93 212 60 50).

Places limitades.

Preu 2€ per sessió.

Activitat per a nens a partir de 4 anys.

Exposicions

Japonisme. La fascinació per l'art japonès

El japonisme és una de les expressions artístiques més riques del s. XIX i que va tenir una gran influència en molts artistes del Modernisme català com Marià Fortuny, Joan Miró o Pablo Picasso.

Del 14 de juny al 15 de desembre.

Horari: de dilluns a divendres, de 10 a 20h; dissabtes, diumenges i festius, de 10 a 21h.

CaixaFòrum (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00).

Preu: 4€

Nocturn diürn. Sant Pol de Mar.

1911-1980

Exposició muntatge de Perejaume amb obres de Miquel Campeny, Nicolau Raurich, Benet Martorell, Pablo Picasso, Adrià Gual i altres artistes del segle XX.

Fins al 26 de setembre.

Horari: Fins al Juny, de dimarts a diumenges i festius de 10.30 a 14h i de 16 a 18h; Juliol i setembre, d'11 a 14.30h i de 17 a 20h, els mateixos dies.

Fundació Palau (Riera, 54. Caldes d'Estrac. T. 937 91 35 93).

Ser Dona. Avui

Exposició organitzada per la Fundació Dexeus Salut de la Dona.

Mostra que parla dels canvis biològics que s'han produït en la vida de la dona i també de la seva posició social en aquesta època.

Fins a l'1 de setembre.

Horari: de dilluns a diumenge de 10 a 20h.

Museu Marítim de Barcelona (Av. de les Drassanes, s/n. T. 93 342 99 20).

Nits d'Estiu

Musical participatiu. Concert

Espectacle participatiu amb un cor de 150 cantaires, una orquestra composta per deu músics i dos cantants solistes. El concert farà un recorregut per la història del teatre musical a partir de fragments de músics com Gershwin, Bernstein, Sondheim, Rodger...

Dimecres 3 i 10 de juliol.

Horari: de 20 a 22h.

CaixaFòrum (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00).

Preu 6€

Xerrades

Riquesa i diversitat dels rellotges de sol a Catalunya

A càrrec d'Eduard Farré, vicepresident de la Societat Catalana de Gnomònica S'explicarà què és un rellotge de sol i com funcionen els diferents tipus que hi ha. Es mostrarà als assistents la riquesa del patrimoni de Catalunya, molt poc conegut. Dia: Divendres, 14 de juny.

Horari: 19h. CosmoCaixa (Isaac Newton, 26. T. 93 212 60 50). Places limitades.

Agenda 2013

Juny

Dijous 6: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, Al claustre de Santa Anna. Tema X – NO ENS DEIXIS DE LA TEVA MÀ, ¿També vosaltres em voleu deixar? (Joan 6,67). En cas de canvi la reunió es faria al carrer Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Al costat de la parròquia dels Àngels.

Dissabte 15 de juny : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la Verge de la Pau. Inici a les 10:30, conferència a les 11 h, sobre L'ANY DE LA FE, a càrrec del monjo de Montserrat Bernabé Dalmau. A les 12 h. Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: 14, 16, 58, 64, 70, 72 i H6).

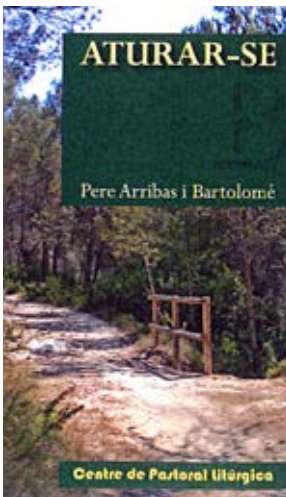
Setembre

Dijous 12 : Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Tema I – QUÈ ÉS AIXÒ DE “EL REGNE DE DÉU? DEL TEMARI “ELS SIGNES DEL REGNE DE DÉU”.

Octubre

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Tema II – L'EVANGELI EXPLICA AMB IMATGES EL REGNE DE DÉU.

Dijous 10: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, en Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Tema II – EL EVANGELIO EXPLICA CON IMÁGENES EL REINO DE DIOS.

Aquest llibre, és un recull de “reflexions”, de l’Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, el preu 10 euros. El trobareu a la secretaria.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta fins el dia 5 de juliol, divendres, en horari de 5 a 7 de la tarda.

BON ESTIU!

vidaCreixent
MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Amb la col·laboració de

Generalitat
de Catalunya
**Departament
de Benestar Social
i Família**